

บทที่ 3

การดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีอาญาเด็กและเยาวชนของศาลต่างประเทศ

บทที่ 3 นี้ว่าด้วยการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีอาญาเด็กและเยาวชนของศาลต่างประเทศ ซึ่งจะพิจารณาในกรณีของประเทศดังต่อไปนี้ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศฝรั่งเศส ประเทศเยอรมัน และประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น ทั้งในด้านของระบบกฎหมายและระบบการดำเนินคดีของศาล ตลอดจนปัญหาและแนวทางที่ประเทศต่างๆ เหล่านี้ ใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดย

จะยกกรณีศึกษาเปรียบเทียบกับประเทศฝรั่งเศส ซึ่งใช้ระบบกฎหมายซีวิลลอว์ ส่วนในกรณีของระบบคอมมอนลอว์จะเน้นศึกษาประเทศสหรัฐอเมริกา โดยในบทนี้จะแยกพิจารณาเป็นหัวข้อต่างๆ เริ่มต้นตั้งแต่เรื่องขอบเขตอำนาจศาล การพิจารณาคดีของศาล และองค์กระสันับสนุน

1.ประเทศสหรัฐอเมริกา

เนื่องจากประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศมหาอำนาจของโลกประเทศหนึ่งที่ใช้ระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ โดยระบบกฎหมายและระบบการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีมีลักษณะคล้ายคลึงกับประเทศอังกฤษ เพราะประเทศสหรัฐอเมริกาได้รับอิทธิพลของระบบกฎหมายและระบบการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีมาจากระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ของประเทศอังกฤษ ประเทศสหรัฐอเมริกาจึงเป็นประเทศที่น่าสนใจที่จะทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบระบบกฎหมายและระบบการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดี รวมทั้งวิธีการจัดการกับปัญหาต่างๆ ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีอาญาเด็กและเยาวชนของประเทศสหรัฐอเมริกา

1.1 ขอบเขตอำนาจศาล

เด็กและเยาวชนที่อยู่ในอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวในสหรัฐอเมริกาโดยปกติหมายถึงเด็กและเยาวชนที่มีเกณฑ์อายุอย่างต่ำส่วนมาก 7 ปี เกณฑ์อายุอย่างสูงส่วนมาก 18 ปี อำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวแยกต่างหากเป็นอิสระจากศาลธรรมดา แต่ส่วนใหญ่แล้วศาลเยาวชนและครอบครัวมักจะรวมอยู่ในศาลอื่น ศาลเยาวชนและครอบครัวในสหรัฐอเมริกามีอำนาจและหน้าที่พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนโดยใช้วิธีการพิเศษ

แตกต่างจากศาลธรรมดาที่พิจารณาคดีที่เกี่ยวกับผู้ใหญ่ ไม่ศาลนั้นจะตั้งขึ้นเป็นเอกเทศหรือรวมอยู่กับศาลธรรมดาก็ตาม ส่วนมากจะแยกเป็นแผนกคดีเด็กและเยาวชนและแผนกคดีครอบครัว ศาลเยาวชนและครอบครัวของสหรัฐอเมริกามีอำนาจพิจารณาคดีที่เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดอาญา (Delinquency)¹ ทุกตัวบทกฎหมาย

1.2 การพิจารณาคดีของศาล

การเริ่มการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีอาญาเด็กและเยาวชนในศาลเยาวชนและครอบครัวของประเทศสหรัฐอเมริกา จะเริ่มโดยตำรวจ นักสังคมสงเคราะห์ พนักงานคุมประพฤติ บิดามารดา หรือบุคคลที่น่าเชื่อถือ เป็นผู้ร้องขอต่อศาลเยาวชนและครอบครัวโดยทำเป็นคำร้อง (Petition) ซึ่งในคำร้องดังกล่าวจะมีลักษณะเป็นแต่เพียงข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนมีการกระทำความผิดอาญาเป็นความผิดอย่างใด พร้อมทั้งมีชื่อ อายุ และที่อยู่ของเด็กหรือเยาวชน ชื่อและที่อยู่ของบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย หากเป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี หรืออายุกว่า 21 ปีเจ้าพนักงานตำรวจจะมีทางเลือกที่สามารถนำมาปฏิบัติก่อนที่จะส่งตัวเด็กและเยาวชนไปศาล

เมื่อศาลเยาวชนและครอบครัว ได้รับคำร้องดังกล่าวแล้วก็จะทำการไต่สวนเบื้องต้น ในขั้นนี้ศาลเยาวชนและครอบครัวก็จะพิจารณาว่า ควรแยกเรื่องดำเนินการในลักษณะที่เป็นทางการหรือไม่ ถ้าเห็นว่าไม่จำเป็นต้องดำเนินการในลักษณะที่เป็นทางการ ศาลเยาวชนและครอบครัวพิจารณาแล้วเห็นว่าเด็กหรือเยาวชนสามารถปรับปรุงแก้ไขเด็กหรือเยาวชนได้ และเด็กหรือเยาวชนก็ได้มาอยู่ต่อหน้าศาลแล้ว ศาลเยาวชนและครอบครัวอาจเลือกใช้วิธีส่งเด็กหรือเยาวชนไปให้องค์การสังคมสงเคราะห์ของเอกชนช่วยเหลือ หรือให้หัวหน้าพนักงานคุมประพฤติจัดการช่วยเหลือไปในวันนัดการไต่สวนเบื้องต้นนี้เลย เช่น ใช้วิธีคุมประพฤติอย่างไม่เป็นทางการไว้ก่อน เป็นต้น

¹ พัลลภ พิสิษฐ์สังฆการ, คำอธิบายพร้อมรวมคำพิพากษาศาลฎีกาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2543 เรียงมาตรา, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดพิมพ์อักษร, 2546) น.2.

ถ้าศาลเยาวชนและครอบครัวเห็นว่าสมควรดำเนินคดีอย่างเป็นทางการ ศาลก็จะส่งหมายไปถึงบิดามารดา ผู้ปกครองหรือผู้ที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอาศัยอยู่ด้วยมาศาล และส่งหมายไปถึงเด็กหรือเยาวชนให้มาศาลตามนัดด้วย การชดเชยมีโทษฐานละเมิดอำนาจศาล เมื่อเด็กมาศาลแล้วถ้าจำเป็นศาลจะส่งควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนไปยังสถานแรกรับก็ได้ หลังจากนั้นศาลจะมอบคดีให้พนักงานคุมประพฤติไปสืบเสาะข้อเท็จจริง เพื่อทำรายงานเสนอต่อศาล เกี่ยวกับชีวประวัติและสิ่งแวดล้อมตลอดจนสาเหตุ และวิธีการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กหรือเยาวชนนั้น และในมลรัฐของสหรัฐอเมริกาส่วนมากจะทำการตรวจวิเคราะห์ภาวะทางร่างกาย และทางจิตใจของเด็กหรือเยาวชนประกอบรายงานที่พนักงานคุมประพฤติทำยื่นต่อศาลด้วย เมื่อศาลเยาวชนและครอบครัวได้รับรายงานจากพนักงานคุมประพฤติแล้วจะทำการนัดพิจารณาคดี

สำหรับการพิจารณาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัวจะกระทำเป็นการลับ โดยจะแยกต่างหากจากห้องพิจารณาคดีของผู้ใหญ่ หรือแยกวันเวลาการพิจารณาคดี การดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีอาญาเด็กและเยาวชนไม่เคร่งครัดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การพิจารณาคดีกระทำอย่างไม่เป็นทางการ ไม่มีพิธีรีตอง เพื่อพิจารณาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดจริงหรือไม่ การพิจารณาคดีของศาลจะกระทำในลักษณะเสมือนว่ากำลังปรึกษาหารือเพื่อหาทางแก้ไขบำบัดฟื้นฟู ระหว่างศาลเยาวชนและครอบครัวกับเด็กหรือเยาวชนที่เป็นผู้กระทำความผิด โดยมีจุดมุ่งหมายคำนึงถึงอนาคตของเด็กหรือเยาวชนเป็นสำคัญ ซึ่งศาลเยาวชนและครอบครัวมิได้ให้ความสนใจเฉพาะแต่เพียงว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดจริงหรือไม่³ แต่มุ่งสนใจประเด็นข้อที่หาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดเพราะเหตุใด และจะแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กหรือเยาวชนอย่างไรจึงจะดีที่สุดสำหรับชีวิตและอนาคตของเด็กหรือเยาวชน และในขณะเดียวกันก็คำนึงถึงความปลอดภัยของสังคม การพิจารณาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัวของสหรัฐอเมริกาจะทำการอย่างรวบรัดจึงมักไม่ใช้ลูกขุน ส่วนวนคดีเด็กหรือเยาวชนถือเป็นความลับเช่นเดียวกับการพิจารณาคดีของศาล

การควบคุมเด็กหรือเยาวชนไว้ในระหว่างพิจารณาคดี ในกรณีที่ศาลไม่ได้ปล่อยตัวชั่วคราวไป จะควบคุมไว้ในสถานแรกรับเด็กหรือเยาวชน โดยปกติแล้วศาลมักจะปล่อยชั่วคราวเด็กหรือเยาวชนให้เด็กหรือเยาวชนกลับไปอยู่บ้าน นอกจากบ้านที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่จะมีความไม่เหมาะสมที่เด็กหรือเยาวชนจะกลับไปอยู่ด้วย เช่น สภาพครอบครัวขาดความอบอุ่น บิดามารดาปล่อยปละละเลยขาดการเอาใจใส่ เป็นต้น ศาลเยาวชนและครอบครัวจึงจะควบคุมตัวไว้ในสถานแรกรับเด็กหรือเยาวชน

สำหรับวิธีการที่ศาลเยาวชนและครอบครัวนำมาใช้กับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอาญา ศาลเยาวชนและครอบครัวจะมีคำสั่งหรือพิพากษาแตกต่างไปจากศาลธรรมดา ซึ่งใช้ปฏิบัติต่อเด็กหรือเยาวชน อาจแบ่งรายละเอียดได้ดังนี้²

1. ยกฟ้อง ปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนไป โดยให้อยู่ในความควบคุมดูแลของบิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่ศาลเห็นสมควร

2. สั่งคุมประพฤติ โดยมีเงื่อนไขพิเศษหรือไม่ก็ได้

3. ปรับ ให้ชดใช้ค่าเสียหาย

4. โอนคดีไปพิจารณายังศาลธรรมดา

5. สั่งให้ส่งตัวเด็กหรือเยาวชนไปรับการฝึกและอบรมยังสถานฝึกอบรม

ในการพิจารณาและพิพากษาคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด โดยปกติผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวของสหรัฐอเมริกาจะดำเนินการพิจารณาคดีเป็น 2 วาระ คือ

1. พิจารณาคดีว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดจริงหรือไม่ (Adjudicatory Hearing)

2. พิจารณาคดีว่าจะแก้ไขเด็กหรือเยาวชนผู้กระทำความผิดนั้นอย่างไร (Dispositional Hearing)

กรณีที่เด็กหรือเยาวชนผู้ถูกฟ้องคดีรับสารภาพ ศาลเยาวชนและครอบครัวจะพิจารณาทั้ง 2 วาระรวมกันโดยอาศัยสำนวนคดีของตำรวจ และรายงานข้อเท็จจริงของพนักงานคุมประพฤติประกอบการพิจารณา

กรณีเด็กหรือเยาวชนนั้นปฏิเสธคำฟ้อง ศาลจะพิจารณาคดีแยกในวาระแรกจะพิจารณาว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นกระทำความผิดจริงหรือไม่ ในขั้นนี้ศาลจะพิจารณาพยานหลักฐาน ฟังคำให้การพยานทั้งฝ่ายอัยการและฝ่ายที่ปรึกษากฎหมายจำเลย เมื่อศาลพิจารณาแล้วเชื่อว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นกระทำความผิดจริง ศาลจึงจะนัดพิจารณาในวาระที่ 2 นั่นก็คือ นัดพิจารณาว่าจะแก้ไขเด็กหรือเยาวชนผู้กระทำความผิดอย่างไร ในคราวต่อไป

การพิจารณาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัวของสหรัฐอเมริกาจะกระทำอย่างง่าย ๆ ไม่เคร่งครัดเพื่อพิจารณาว่าเด็กหรือเยาวชนได้กระทำความผิดหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงกระทำความผิดและจะใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนอย่างไรมาแก้ไข จึงจะเหมาะสมกับเด็กหรือ

² บุญเพราะ แสงเทียน, คำบรรยายกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พิมพ์อักษร, 2540) น.59.

เยาวชนผู้นั้น การพิจารณาคดีเด็กหรือเยาวชนจะกระทำการพิจารณาเป็นการลับทุกคดี ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนต้องการที่ปรึกษากฎหมายช่วยแก้ต่างคดีให้ เด็กหรือเยาวชนอาจหามาเอง ถ้าไม่สามารถหามาเองได้ ศาลเยาวชนและครอบครัวก็จะจัดหาให้โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ ศาลเยาวชนและครอบครัวสหรัฐอเมริกาสามารถที่จะออกคำสั่งให้บิดามารดาของเด็กหรือเยาวชนชำระค่าใช้จ่ายทั้งหมดหรือบางส่วนในการที่เด็กหรือเยาวชนได้รับการแก้ไขภายใต้คำสั่งของศาลที่ใช้วิธีการมอบเด็กหรือเยาวชนไว้กับสถานสงเคราะห์หรือสถานฝึกและอบรมของเอกชน³ ในการพิจารณาคดีของศาลในส่วนของผู้พิพากษาในศาลเยาวชนและครอบครัวมีอำนาจใช้ดุลพินิจได้อย่างกว้างขวาง ในการพิจารณาพิพากษาคดีศาลสามารถออกคำสั่งในลักษณะว่ากล่าวตักเตือนเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดแล้วปล่อยตัวไป หรือสั่งปรับหรือคุมประพฤติ หรือส่งตัวเด็กหรือเยาวชนให้ไปฝึกอบรม ซึ่งปกติไม่มีกำหนดเวลาจนกว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นจะมีความประพฤติดีขึ้น ด้วยเหตุนี้หากเป็นเด็กที่มีอายุน้อยกระทำความผิดอาญาจึงอาจถูกควบคุมตัวไว้เป็นระยะเวลาที่ยาวนานได้หากเด็กหรือเยาวชนยังมีความประพฤติไม่ดี

1.3 องค์การสนับสนุน

ศาลเยาวชนและครอบครัวของสหรัฐอเมริกาทุกศาลจะต้องมีสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนซึ่งในประเทศสหรัฐอเมริกาเรียกว่า สำนักงานคุมประพฤติ(Probation Department) เมื่อคดีมาสู่ศาลเยาวชนและครอบครัว Chief Probation Officer หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะจ่ายคดีนั้นไปให้พนักงานคุมประพฤติผู้มีหน้าที่สืบเสาะข้อเท็จจริง พนักงานคุมประพฤติผู้นั้นจะทำการสืบเสาะประวัติของเด็กหรือเยาวชนไม่ว่าจะเป็นเรื่อง อายุ ความประพฤติ สถิติปัญหา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และฐานะของเด็กหรือเยาวชนและของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ตลอดจนสิ่งแวดล้อมและสาเหตุแห่งการกระทำความผิด รวบรวมขึ้นเป็นรายงานที่เรียกว่า Social Study รายงานนี้เป็นประโยชน์สำหรับใช้ประกอบในการพิจารณาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัว เพราะถือว่าเป็นรายงานของผู้เชี่ยวชาญในปัญหาของเด็กหรือเยาวชน โดยเฉพาะตาม Standard Probation and Parole Act พนักงานคุมประพฤติมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ คือ

³

สดศรี สัตยธรรม นำประเสริฐ, “กระบวนการพิจารณาคดีอาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน”, (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524), น.98.

1. สืบเสาะข้อเท็จจริง สิ่งแวดล้อม และสาเหตุแห่งการกระทำความผิดตามที่ได้รับมอบหมาย

2. มอบเอกสารเกี่ยวกับข้อกำหนดและเงื่อนไขในการคุมประพฤติ และอธิบายข้อกำหนดและเงื่อนไขนั้นแก่ผู้ถูกคุมประพฤติ

3. พยายามทำให้ผู้ถูกคุมประพฤติ ประพฤติตนอย่างเหมาะสม คอยช่วยเหลือและกระตุ้นให้เด็กหรือเยาวชนผู้ถูกคุมประพฤติปรับปรุงความประพฤติตนให้ดีขึ้น

4. จัดทำบันทึก รายงานต่างๆ ที่ได้กระทำไปเกี่ยวกับงานคุมประพฤติโดยละเอียด

5. สอดส่องเรื่องรายรับรายจ่ายของผู้ถูกคุมประพฤติตามคำสั่งศาล

6. ประสานงานกับหน่วยงานทางสังคมสงเคราะห์อื่นๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและดำเนินงานร่วมกัน

ศาลเยาวชนและครอบครัวในประเทศสหรัฐอเมริกา ส่วนใหญ่ก็จะแบ่งพนักงานคุมประพฤติออกเป็น 4 ประเภท เช่น

1. พนักงานแรกรับ ซึ่งเรียกว่า Intake Officer, Intake Worker หรือ Receiving Officer

2. พนักงานสืบเสาะข้อเท็จจริง ซึ่งเรียกว่า Court Investigator หรือ Probation Officer

3. พนักงานสืบเสาะข้อเท็จจริงในคดีเด็กหรือเยาวชนปฏิเสธข้อกล่าวหา ซึ่งเรียกว่า Court Hearing Officer หรือ Court Officer

4. พนักงานควบคุมและสอดส่องความประพฤติ ซึ่งเรียกว่า Field Probation Officer หรือ Probation Counselor

สำหรับระยะเวลาในการคุมประพฤติเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดนั้นแล้วแต่ความประพฤติของเด็กและเยาวชน นั่นก็คือ ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าเด็กหรือเยาวชนที่ถูกคุมประพฤติ ประพฤติตนดี ก็จะพิจารณายกเลิกการคุมประพฤติ แต่ถ้าในทางตรงกันข้ามหรือในทางกลับกัน ถ้าเห็นว่าควรคุมประพฤติเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดต่อไปอีก หากในระหว่างคุมประพฤตินั้นพนักงานคุมประพฤติเห็นว่าเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดประพฤติตนเป็นคนดีแล้ว พนักงานคุมประพฤติสามารถทำเป็นคำร้องขอให้ศาลยกเลิกการคุมประพฤติได้เสมอ

โดยปกติพนักงานแรกรับจะควบคุมเด็กหรือเยาวชนได้ในกรณีดังต่อไปนี้

1. มีทำที่ว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นจะหลบหนีการพิจารณาคดีของศาล

2. หากปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นไปจะเป็นอันตรายแก่เด็กหรือเยาวชนนั่นเอง หรือต่อ

สังคม

3.เมื่อเห็นว่าการควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนไว้ในสถานแรกรับจะเป็นประโยชน์แก่รูปคดี ในกรณีที่คดีนั้นเป็นคดีเล็กน้อย พนักงานแรกรับมีอำนาจที่จะดำเนินการเปรียบเทียบคดีหรือ ดำเนินการแก้ไขอย่างหนึ่งอย่างใดแล้วปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นไปโดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ หรือคุม ประพฤติหรือไม่ก็ได้ จากการสำรวจของ Children Bureau ปรากฏว่าครึ่งหนึ่งของเด็กหรือ เยาวชนที่ถูกส่งตัวไปยังศาลเยาวชนและครอบครัวเคยได้รับการเปรียบเทียบคดีหรือดำเนินการ แก้ไขอย่างหนึ่งอย่างใดโดยพนักงานแรกรับหรือโดยหน่วยงานอื่นๆ ที่มีหน้าที่มาแล้ว ในระหว่างที่ เด็กหรือเยาวชนอยู่ในสถานแรกรับ พนักงานคุมประพฤติที่มีหน้าที่สืบเสาะข้อเท็จจริง ซึ่งเรียกว่า Court Investigator จะทำการสืบประวัติ สิ่งแวดล้อม และรายละเอียดต่างๆ พร้อมทั้งสาเหตุแห่ง การกระทำความผิดของเด็กหรือเยาวชนแต่ละคนเพื่อจัดทำเป็นรายงานข้อเท็จจริง(Social Study)

เสนอต่อศาลเยาวชนและครอบครัวโดยทำเป็นคำร้อง (Petition) และถ้าศาลเยาวชน และครอบครัวเห็นสมควรก็จะให้มีการตรวจร่างกายและจิตใจโดยแพทย์หรือจิตแพทย์ด้วย ศาล เยาวชนและครอบครัวจะนำรายงานข้อเท็จจริงของพนักงานคุมประพฤติ ผลการตรวจร่างกายมา พิจารณาประกอบกับสำนวนการสอบสวนของตำรวจ ส่วนกรณีที่เด็กหรือเยาวชนปฏิเสธข้อ กล่าวหา หรือคดีมีข้อยุ่งยากของกฎหมาย พนักงานคุมประพฤติประจำศาลที่เรียกว่า Court Hearing Officer จะทำหน้าที่สืบเสาะข้อเท็จจริงโดยปรึกษาปัญหาข้อกฎหมายกับอัยการประจำ ศาลเยาวชนและครอบครัว

ปัจจุบันเมื่อศาลเยาวชนและครอบครัวพิจารณาเห็นว่าเด็กหรือเยาวชนที่กระทำ ความผิดควรจะได้รับ การฝึกและอบรมในสถานฝึกอบรม ศาลเยาวชนและครอบครัวจะมีคำสั่งให้ ส่งตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นไปอยู่ในความควบคุมของหน่วยงานราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการฝึกและ อบรมเด็กหรือเยาวชน หน่วยงานนี้เรียกว่า Youth Authority หน่วยงานนี้มักจะอยู่ใน Department of Correction หรือ Department of Welfare หน่วยงานดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่เป็น ผู้วินิจฉัยว่าเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดนั้นควรจะได้รับ การฝึกอบรมที่ไหนและเป็นระยะเวลา เท่าใด ในทางปฏิบัติ นั้น ทางสถานฝึกและอบรมมีอำนาจที่จะพิจารณากำหนดระยะเวลาในการฝึก และอบรม หากทางหัวหน้าสถานฝึกและอบรมพิจารณาเห็นว่า การฝึกและอบรมไม่จำเป็นอีกต่อไป เพราะเด็กหรือเยาวชนนั้นกลับตนเป็นพลเมืองที่ดี เชื่อได้ว่าจะออกไปมีชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ แล้วก็จะเสนอความเห็นและขอให้ผู้พิพากษาหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสั่งปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชน ผู้นั้นออกจากสถานฝึกและอบรม สถานฝึกและอบรมในประเทศสหรัฐอเมริกาส่วนมากเรียกว่า Training School หรือ Industrial School สังกัดอยู่กับศาลเยาวชนและครอบครัวก็มี สังกัดอยู่กับ ส่วนราชการอื่น หรือดำเนินการโดยเอกชนก็มี ดังนั้นเมื่อเด็กหรือเยาวชนถูกส่งตัวมายังสถานฝึก

และอบรมจะโดยคำสั่งของศาลเยาวชนและครอบครัวโดยตรง หรือโดยผ่านทางหน่วยราชการที่มีหน้าที่ในการเลือกสถานฝึกและอบรมและกำหนดระยะเวลาการฝึกและอบรมก็ตาม จะได้รับการพิจารณาจากเจ้าหน้าที่ของสถานฝึกและอบรมให้แยกย้ายไปอยู่หอนอนต่างๆ ก่อนการแยกย้ายดังกล่าว สถานฝึกและอบรมบางแห่งมีการปฐมนิเทศก่อน

สำหรับหอนอนของสถานฝึกและอบรมเรียกว่า Cottage, House หรือ College ในแต่ละหอนอนจะมีเด็กและเยาวชนประมาณ 30 – 40 คน มี House Parents คือ พ่อบ้านแม่บ้านทั้ง 2 คน หรือ คนเดียว คอยให้การดูแลในเรื่องการกินการอยู่ และอบรมมารยาท และการอยู่ร่วมกันให้เป็นพ่อแม่ของเด็กหรือเยาวชนเอง แต่ละหอนอนจะมีนักสังคมสงเคราะห์ (Social work หรือ Case Worker) อยู่ประจำหอละ 1 คน ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือในการแก้ปัญหาต่างๆ ของเด็กหรือเยาวชนเป็นทั้งเพื่อนและที่พึ่งของเด็กหรือเยาวชน เด็กหรือเยาวชนทุกคนจะได้รับการทดสอบความรู้ แล้วจัดเข้าชั้นเรียนเพื่อเรียนวิชาสามัญ แต่ถ้าเด็กหรือเยาวชนจบชั้นประถมศึกษาแล้ว หรือมีอายุถึง 16 ปีแล้วและไม่ประสงค์จะเรียนต่อก็จะได้รับการจัดให้เข้าฝึกอาชีพ ซึ่งโดยปกติหลายสาขาอาชีพด้วยกัน มีหลักสูตรระยะเวลาต่างๆ กันตามความเหมาะสม⁴

นอกจากเรียนวิชาสามัญและวิชาชีพแล้ว เด็กหรือเยาวชนเหล่านั้นจะได้รับการฝึกและอบรมทางด้านพลศึกษา กีฬา และการบันเทิงอีกด้วย

2.ประเทศฝรั่งเศส

ประเทศฝรั่งเศสเป็นประเทศที่ใช้ระบบประมวลกฎหมาย หรือระบบซีวิลลอว์ ดังนั้นการวินิจฉัยปัญหาเรื่องระบบกฎหมายและระบบวิธีพิจารณาคดีของประเทศฝรั่งเศสจึงย่อมมีนิติวิธี ที่แตกต่างไปจากประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ ประเทศไทยก็เป็นอีกประเทศหนึ่งที่ใช้กฎหมายในระบบซีวิลลอว์เหมือนกับประเทศฝรั่งเศสจึงมีความเหมาะสมที่จะทำการศึกษาเพื่อพิจารณาระบบกฎหมายและระบบวิธีพิจารณาคดีของประเทศฝรั่งเศส เพื่อเป็นพื้นฐานในการทำ ความเข้าใจในกรณีดังต่อไปนี้

⁴ บุญเพาะ แสงเทียน, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 2, น.65..

2.1 ขอบเขตอำนาจศาล

ศาลเยาวชนและครอบครัวของประเทศฝรั่งเศสมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาเด็กหรือเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 13 ถึง 18 ปี ที่ต้องหาว่ากระทำความผิด แต่หากเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 13 ปี ไม่ต้องรับผิดทางอาญา และไม่ต้องรับโทษ⁵

2.2 การพิจารณาคดีของศาล

หากเด็กหรือเยาวชนกระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดขึ้น พนักงานอัยการจะเป็นผู้ดำเนินคดี โดยให้ผู้พิพากษาสอบสวนทำการไต่สวนคดี ผู้เสียหายไม่มีสิทธิที่จะขอเข้าร่วมกับพนักงานอัยการดำเนินคดีกับเด็กได้ ในระหว่างไต่สวนผู้พิพากษาอาจส่งมอบเด็กนั้นให้อยู่ในความควบคุมดูแลของบุคคลที่ไว้วางใจ หรือองค์การสาธารณกุศลแห่งใดแห่งหนึ่ง หลังจากนั้นศาลเยาวชนและครอบครัวของฝรั่งเศสจะต้องแต่งตั้งที่ปรึกษากฎหมายให้แก่เด็กร่วมในการสอบสวน หากการไต่สวนไม่พบว่าเด็กนั้นกระทำความผิดทางอาญา ผู้พิพากษาก็จะส่งปล่อยเด็กนั้นทันที ถ้าการไต่สวนปรากฏว่าคดีมีมูลก็จะทำการสอบสวนต่อไปถึงความเป็นอยู่ นิสัยใจของ เด็ก สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวและสิ่งแวดล้อมต่างๆ การพิจารณาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัวจะกระทำเป็นการลับ ถ้าปรากฏว่าเด็กกระทำความผิดจริงก็ห้ามมิให้ลงโทษทางอาญาแก่เด็กนั้น แต่จะใช้วิธีการส่งตัวเด็กไปอบรมดัดสันดาน หรือส่งมอบตัวเด็กให้อยู่ในความควบคุมเลี้ยงดูของบุคคลที่ไว้วางใจได้ หรือองค์การสาธารณกุศลต่างๆ ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายหรือเงื่อนไขจนกว่าเด็กนั้นจะมีอายุครบ 21 ปีบริบูรณ์

สำหรับเยาวชนที่มีอายุตั้งแต่ 13 ถึง 18 ปี ถ้าต้องหาว่ากระทำความผิดทางอาญาขึ้นก่อนฟ้องก็ต้องมีการไต่สวน โดยผู้พิพากษาจะทำการสอบสวนก่อนเช่นกัน หากผู้เสียหายประสงค์จะดำเนินคดีก็มีสิทธิที่จะเข้าร่วมกับพนักงานอัยการได้ หากเยาวชนนั้นกระทำความผิดไปในขณะไม่สามารถรู้ผิดชอบชั่วดีให้ผู้พิพากษามีคำสั่งให้ปล่อยตัวเยาวชนนั้นไป แต่ศาลอาจมีคำสั่งให้เยาวชนไปอยู่ในความควบคุมดูแลของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือองค์การสาธารณกุศลแห่งใดแห่งหนึ่ง มิฉะนั้นก็อาจจะส่งไปฝึกและอบรมในโรงเรียนดัดสันดานจนกว่าจะอายุครบ 21 ปีก็ได้ แต่ถ้าเยาวชนที่กระทำความผิดโดยมีสติรู้ผิดชอบชั่วดี ถ้าเป็นคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตให้ศาลจำคุกเยาวชนผู้นั้นตั้งแต่ 10 ปี ถึง 20 ปี หากเป็นโทษที่ต่ำกว่าอัตราโทษดังกล่าว ให้ส่ง

⁵ สดศรี สัตยธรรม น้าประเสริฐ, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่3, น.100.

ตัวเยาวชนไปฝึกและอบรมในสถานกักและอบรมมีกำหนดระยะเวลาอย่างน้อย 1 ใน 3 หรือ อย่าง
มาก 1 ใน 2 ของโทษตามเกณฑ์ที่ลง

สำหรับองค์คณะผู้พิพากษาในการทำการพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด
ของศาลเยาวชนและครอบครัวของประเทศฝรั่งเศสจะต้องประกอบด้วยผู้พิพากษาจำนวน 3 ท่าน
โดยเป็นประธาน 1 ท่าน ส่วนผู้พิพากษาอื่นอีก 2 ท่าน โดยมีท่านหนึ่งต้องเป็นสตรี ผู้พิพากษา
เหล่านี้เป็นผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้คัดเลือกสลับเปลี่ยนเป็น
เวรกันคราวละ 3 ปี⁶

2.3 องค์การสนับสนุน

ตามกฎหมายของประเทศฝรั่งเศสมีการจัดให้มีการคุมประพฤติมีลักษณะไปในทาง
ป้องกันมิให้เด็กหรือเยาวชนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก โดยผู้พิพากษามีอำนาจที่จะมีคำสั่งคุม
ประพฤติกับเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดอาญา ซึ่งถือว่าการอบรมอย่างหนึ่ง สำหรับการ
คุมประพฤติ โดยมีเจ้าหน้าที่ซึ่งเรียกว่า พนักงานคุมประพฤติ ซึ่งมีเงินเดือนประจำและมีความรู้
ความชำนาญในด้านการสังคมสงเคราะห์เป็นผู้ดำเนินการโดยอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้
พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัว แต่ก็ยังให้มีพนักงานคุมประพฤติฝ่ายอาสาสมัครทำหน้าที่
เป็นผู้ช่วยเหลือพนักงานคุมประพฤติประจำอยู่ด้วย สำหรับการคุมประพฤตินั้นประเทศฝรั่งเศสมี
กรมการศึกษาและคุมประพฤติรับผิดชอบในการศึกษาอบรมเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิด

3. ประเทศเยอรมนี

ประเทศเยอรมนีเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับอิทธิพลทางกฎหมายมาจากประเทศฝรั่งเศส
ดังนั้น ระบบกฎหมายและระบบการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีของประเทศเยอรมนีและ
ประเทศฝรั่งเศสจึงย่อมมีลักษณะคล้ายคลึงกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการทำความเข้าใจใน
ระบบกฎหมายและระบบการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีจึงมีความจำเป็นที่จะทำการศึกษา

⁶ บุญเพาะ แสงเทียน, อ้างแล้ว เจริญพรที่ 2, น.70.

ในระบบกฎหมายและระบบการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีของประเทศเยอรมนีในกรณีดังต่อไปนี้

3.1 ขอบเขตอำนาจศาล

ศาลเยาวชนและครอบครัวของประเทศเยอรมนีมีอำนาจพิจารณาคดีที่เด็กหรือเยาวชนต้องหาว่ากระทำความผิดทางอาญา ซึ่งเด็ก หมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 14 ปีขึ้นไป แต่ยังไม่ถึง 18 ปี ส่วนเยาวชน หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไปถึง 21 ปี ในกรณีที่เป็นเด็กที่มีอายุไม่ครบ 14 ปี กระทำความผิดอาญา เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ⁷

3.2 การพิจารณาคดีของศาล

ในการพิจารณาคดีเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดของศาลเยาวชนและครอบครัว ถ้าเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดไม่มีที่ปรึกษากฎหมาย ศาลเยาวชนและครอบครัวจะต้องแต่งตั้งให้ ถ้าไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นแล้วให้ใช้พระธรรมนูญศาลยุติธรรมและกฎหมายวิธีพิจารณาคดีทั่วไปมาบังคับใช้ การดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีอาญาเด็กและเยาวชนจะต้องมีการสืบเสาะข้อเท็จจริงเพื่อให้ทราบบุคลิกลักษณะทางร่างกายและจิตใจของเด็กหรือเยาวชนประกอบในการพิจารณาคดีของศาล

การพิจารณาคดีในศาลให้กระทำการลับ⁸บุคคลที่สามารถเข้าร่วมรับฟัง คือ จำเลย ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้เสียหาย พยานและพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลเท่านั้น ในระหว่างการพิจารณาคดีถ้าจะมีการเบิกความกล่าวถึงเรื่องที่ไม่เป็นการสมควรที่เด็กหรือเยาวชนรับฟัง ศาลจะให้เด็กหรือเยาวชนที่เป็นจำเลยออกไปจากห้องพิจารณาคดีก็ได้ สำหรับในเรื่องการพิพากษาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัวของประเทศเยอรมนี หากปรากฏตามทางพิจารณาคดีว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นกระทำความผิดจริง ศาลย่อมที่จะพิจารณาว่าควรจะใช้วิธีการสำหรับเด็กอย่างไรดี อย่างหนึ่งหรือไม่ หรือจะใช้วิธีการลงโทษทางอาญา ถ้าเป็นโทษจำคุกกฎหมายบัญญัติให้ลงโทษจำคุก ณ เรือนจำที่แยกต่างหากไม่ให้ปะปนกับนักโทษที่เป็นผู้ใหญ่ และแม้เด็กจะพึงได้รับโทษ

⁷ บุญเพราะ แสงเทียน, อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 2, น.71.

⁸ เพิ่งอ้าง, น.71.

ทางอาญามาก็ตาม ศาลเยาวชนและครอบครัวของประเทศเยอรมนีสามารถที่รอลงอาญาไว้มีกำหนด 2 ปี ถึง 5 ปี โดยสั่งให้เด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดอยู่ภายใต้การควบคุมสอดส่องของพนักงานคุมประพฤติ

สำหรับองค์คณะผู้พิพากษาในการพิจารณาคดีเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดของประเทศเยอรมนีประกอบด้วยผู้พิพากษาธรรมดา 1 ท่าน และผู้พิพากษาสมทบ 2 ท่าน ผู้พิพากษาธรรมดานั้นคัดเลือกมาจากผู้พิพากษาศาลแขวง ซึ่งมีความรู้ความชำนาญและเหมาะสมที่จะพิจารณาคดีเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิด แต่ในการพิจารณาคดีอุกฉกรรจ์ ศาลเยาวชนและครอบครัวก็จะเพิ่มผู้พิพากษาธรรมดาเป็น 2 ท่าน ผู้พิพากษาสมทบเป็น 3 ท่าน และศาลจะต้องตั้งที่ปรึกษากฎหมายให้จำเลยด้วย

3.3 องค์การสนับสนุน

องค์กรที่ทำหน้าที่คอยช่วยเหลือศาลเยาวชนและครอบครัวของประเทศเยอรมนีมีอยู่ 2 ประเภท คือ คณะกรรมการสวัสดิการเด็กหรือเยาวชนซึ่งอาศัยเจ้าหน้าที่ฝ่ายสงเคราะห์เป็นผู้ดำเนินงาน รวมทั้งองค์การอาสาสมัครเอกชนและฝ่ายศาสนาเป็นผู้ดำเนินการช่วยเหลือโดยทำหน้าที่สืบเสาะข้อเท็จจริงในทางสังคมเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดและเสนอรายงานต่อศาลตลอดจนดำเนินการควบคุมเด็กหรือเยาวชนกับการดำเนินงานของพนักงานคุมประพฤติ

4. ประเทศญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศหนึ่งที่ใช้ระบบกฎหมายซีวิลลอว์ จึงเป็นอีกประเทศหนึ่งที่น่าสนใจที่จะทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบระบบกฎหมายและระบบวิธีพิจารณาคดีที่เกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาเด็กและเยาวชนในชั้นศาล เนื่องจากประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีความเจริญและมีการพัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมที่เจริญก้าวหน้าในระดับโลก สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้ก็ด้วยทรัพยากรบุคคลของญี่ปุ่นมีความเป็นระเบียบ ประชาชนญี่ปุ่นเคารพกติกาทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นกฎหมาย กฎระเบียบของสังคม และมีความรักประเทศชาติ จึงทำให้น่าคิดว่าทำไมประเทศที่เจริญอย่างประเทศญี่ปุ่นจึงมีความเป็นระเบียบ อาชญากรรมทำไมไม่เพิ่มตามความเจริญ กลับพบว่าประเทศญี่ปุ่นมิได้ประสบปัญหาทางด้านอาชญากรรม โดยเฉพาะประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชนจึงได้มีความเป็นระเบียบ ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน โดยไม่หมกมุ่นที่จะ

ก่ออาชญากรรม หากพบว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดประเทศญี่ปุ่นมีวิถีจัดการดำเนินคดีกับเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดอย่างไร หากพิจารณาแล้วประเทศญี่ปุ่นจัดอยู่ในประเทศที่อยู่ในทวีปเอเชีย ซึ่งวัฒนธรรมก็มีความใกล้เคียงกับประเทศไทยไม่ว่าเป็น การนับถือศาสนา การปกครอง อีกทั้งประเทศญี่ปุ่นก็มีการติดต่อการค้ากับประเทศไทย โดยมีความสัมพันธ์อันดีต่อกันทั้งในระดับรัฐบาล จึงขอศึกษาการดำเนินคดีอาญาเด็กและเยาวชนในชั้นศาลเพื่อเปรียบเทียบระบบกฎหมายและระบบวิธีพิจารณาคดี รวมทั้งวิธีการขจัดปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดของประเทศญี่ปุ่นเพื่อจะหาแนวทางการนำมาสู่การดำเนินคดีอาญาเด็กและเยาวชนในชั้นศาลของประเทศไทยให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรม

4.1 ขอบเขตอำนาจศาล

ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีอาญาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในประเทศญี่ปุ่นเรียกว่า ศาลครอบครัว (Family Court)⁹ ซึ่งมีอำนาจพิจารณาคดีอาญาที่เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดตามกฎหมายอาญา โดยยึดหลักอายุของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอาญา หากเป็นเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดจะต้องเป็นเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอาญาที่มีอายุอย่างต่ำ 14 ปี อายุอย่างสูงไม่เกิน 20 ปี จึงอยู่ในอำนาจที่จะพิจารณาของศาล แต่ถ้าเป็นเด็กที่มีอายุไม่เกิน 14 ปีกระทำความผิดอาญา ตามกฎหมายอาญาของญี่ปุ่น เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษหรือรับผิดทางอาญาแต่อย่างใด

4.2 การพิจารณาคดีของศาล

กระบวนการพิจารณาคดีของศาลครอบครัวของญี่ปุ่นในการดำเนินคดีอาญาเด็กและเยาวชน จะเริ่มเมื่อมีคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเข้าสู่ศาลครอบครัว โดยศาลครอบครัวจะทำหน้าที่สืบสวนสอบสวนและทำหน้าที่สืบเสาะก่อนที่จะมีคำพิพากษา ในการสืบสวนสอบสวนและสืบเสาะจะคำนึงถึงสภาพทางสังคม และสภาพทางจิตใจของเด็กและเยาวชน ถ้าศาล

⁹ Juvenile Justice : An International Survey Country Reports, “Related Material and Suggestions for Future Research”, Rome, (February 1976) , p.58.

ครอบครัวพบว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดไม่สมควรที่จะนำวิธีการสำหรับเด็กมาใช้ ก็อาจมีคำพิพากษาโดยไม่มีการพิจารณาสรุปคดี แต่ถ้าศาลครอบครัวพบว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดสมควรที่จะนำวิธีการสำหรับเด็กมาใช้หลังจากที่ได้มีการสืบสวนสอบสวนและสืบเสาะ ก็จะมีการพิจารณาสรุปคดีก่อนที่จะมีคำพิพากษา โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ การพิจารณาคดีอาญาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดของศาลครอบครัวจะกระทำเป็นการลับ การพิจารณาคดีอาญาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดจะไม่เคร่งครัด ไม่มีพิธีรีตอง การพิพากษาคดีของศาลครอบครัวจะมีลักษณะดังนี้

- (1) ก่อนมีคำพิพากษาจะต้องฟังความคิดเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้อำนวยการของศูนย์แนะนำเด็กและเยาวชน
- (2) คำพิพากษายกฟ้องคดีที่เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด อาจจะมีเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าเด็กและเยาวชนนั้นไม่จำเป็นจะต้องถูกควบคุมเป็นพิเศษ
- (3) คำพิพากษาจะต้องอ้างถึงความคิดเห็นของพนักงานอัยการ หากศาลครอบครัวจะมีคำพิพากษาจะต้องคำนึงถึงความรู้สึกนึกคิด ความร้ายแรงของคดี และสภาพแวดล้อมของเด็กและเยาวชน อย่างไรก็ตาม เมื่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดนั้นอายุไม่เกิน 16 ปี หรือเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดได้กระทำความผิดอาญาที่มีโทษปรับหรือน้อยกว่า ศาลครอบครัวอาจจะไม่ฟังความคิดเห็นของพนักงานอัยการก็ได้

องค์ประกอบในการพิจารณาคดีอาญาของผู้พิพากษาในการพิจารณาคดีของศาลครอบครัวจะกระทำโดยผู้พิพากษาท่านเดียว โดยผู้พิพากษาที่ทำหน้าที่พิจารณาคดีเด็กและเยาวชนจะรับผิดชอบเฉพาะคดีเด็กและเยาวชนเท่านั้น การที่จะมาดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาศาลครอบครัวต้องเป็นนักกฎหมาย โดยจะต้องได้รับการฝึกฝนมาเป็นเวลา 5 ปี ให้มีประสบการณ์ทางกฎหมายจนเป็นผู้เชี่ยวชาญ โดยจะต้องเข้ามาเป็นผู้ช่วยผู้พิพากษาอีก 10 ปี จึงจะเข้ามาดำรงตำแหน่งเป็นผู้พิพากษาศาลครอบครัว ผู้พิพากษาศาลครอบครัวได้รับคัดเลือกมาจากคณะรัฐมนตรีจากบัญชีรายชื่อที่ได้รับการยอมรับจากศาลสูงสุด และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาศาลครอบครัวเป็นเวลา 20 ปี¹⁰

¹⁰ Juvenile Justice : An International Survey Country Reports, *Ibid*, น. 61.

4.3 องค์การสนับสนุน

องค์กรคุมประพฤติที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือศาลครอบครัว(Family Court) ในการทำหน้าที่ดูแลควบคุมเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดตามที่ศาลครอบครัวได้มีคำสั่งให้ส่งมอบตัวเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดมาอยู่ในความดูแล พร้อมทั้งมีหน้าที่จัดทำรายงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเสนอกลับมาให้ศาลครอบครัวรับทราบ เช่น รายงานเกี่ยวกับความประพฤติเด็กและเยาวชน สาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ประวัติของเด็กและเยาวชน รวมทั้งรายงานที่เกี่ยวข้องสภาพครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเหล่านี้ เป็นต้น องค์กรที่ทำหน้าที่ในการช่วยเหลือศาลครอบครัว (Family Court) ในการคุมประพฤติเด็กและเยาวชนเหล่านี้ เช่น บ้านที่ควบคุมเด็กและเยาวชน (Juvenile Classification Homes) และโรงเรียนฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (Juvenile Training Schools) ศูนย์แนะนำเด็กและเยาวชน (Juvenile Guidance Centre) และศูนย์แนะนำเด็ก (Child Guidance Centres) โดยองค์กรเหล่านี้จัดตั้งขึ้นมาก็เพื่อที่จะทำการแก้ไขเยียวยา พัฒนาบำบัดให้เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดได้ประพฤติปฏิบัติกลับตนเป็นเด็กและเยาวชนที่ดีของสังคม โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) บ้านที่ควบคุมเด็กและเยาวชน (Juvenile Classification Homes)¹¹ เป็นบ้านที่ก่อตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายเด็กและเยาวชน และอยู่ภายใต้การควบคุมกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม การที่ศาลครอบครัว (Family Court) จะมีคำสั่งให้ส่งเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดมายังที่บ้านที่ควบคุมเด็กและเยาวชน (Juvenile Classification Homes) ได้ก็ต่อเมื่อได้พิจารณาถึงสภาพร่างกายและจิตใจของเด็กและเยาวชน รวมทั้งระดับสติปัญญา และบุคลิกลักษณะของเด็กและเยาวชนแล้วเห็นว่าสมควรส่งมายังบ้านที่ควบคุมเด็กและเยาวชน (Juvenile Classification Homes) บุคคลที่อยู่ในบ้านที่ควบคุมเด็กและเยาวชน (Juvenile Classification Homes) ประกอบด้วย แพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ และผู้ทำงานเกี่ยวกับสังคม เป็นต้น

(2) โรงเรียนฝึกอบรมเด็กและเยาวชน (Juvenile Training Schools) เป็นโรงเรียนที่ก่อตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนฝึกอบรมเด็กและเยาวชน โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม จุดประสงค์ในการจัดตั้งโรงเรียนฝึกอบรมเด็กและเยาวชนก็เพื่อให้เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดได้รับการศึกษา โดยได้มีการจัดแบ่งระดับการศึกษาให้

¹¹ Ibid, น. 61.

เหมาะสม เช่น หลักสูตรการศึกษา การฝึกอบรม ให้คำแนะนำ และการดูแลรักษาทางการแพทย์ มีการจัดแบ่งระดับโรงเรียนออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. โรงเรียนระดับพื้นฐาน เป็นโรงเรียนที่มีไว้สำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดไม่ร้ายแรง หรือสภาพร่างกายพิการ ซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนที่มีอายุเกิน 14 ปี แต่ไม่เกิน 16 ปี
2. โรงเรียนฝึกอบรมเด็กและเยาวชนระดับกลางมีไว้สำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดไม่ร้ายแรง หรือสภาพร่างกายพิการ ซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนที่มีระหว่าง 16 ปี ถึง 20 ปี
3. โรงเรียนฝึกอบรมเด็กและเยาวชนระดับสูงที่มีไว้สำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดที่ไม่ร้ายแรง หรือสภาพร่างกายพิการ แต่มีเจตนาที่จะกระทำความผิดอาญามากกว่า ซึ่งโดยทั่วไปมีไว้สำหรับเด็กและเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 16 ปี ถึง 23 ปี
4. โรงเรียนฝึกอบรมทางด้านจิตใจมีไว้สำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอย่างร้ายแรง หรือสภาพร่างกายพิการ ซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 14 ปี ถึง 26 ปี

(3) ศูนย์แนะนำเด็ก (Child Guidance Centres)¹² ศูนย์นี้ก่อตั้งขึ้นภายใต้คำสั่งโดยทั่วไปของรัฐมนตรีว่าการสุขภาพและสวัสดิภาพ โดยมีการบัญญัติกฎหมายสวัสดิภาพของเด็ก ศูนย์นี้จะให้คำแนะนำให้คำปรึกษาสำหรับเด็กและผู้ปกครองถึงการแนะนำให้คำปรึกษาที่เกี่ยวกับการวางแผนให้เด็กได้รับการเยียวยาแก้ไข บำบัดฟื้นฟูให้ได้รับสวัสดิภาพ ศูนย์นี้ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ นักจิตวิทยา เป็นต้น

(4) ศูนย์แนะนำเด็กและเยาวชน (Juvenile Guidance Centre) ศูนย์แนะนำเด็กและเยาวชนนี้ก่อตั้งขึ้นภายใต้คำสั่งของรัฐบาลกลางเกือบทุกเมือง ราวปี ค.ศ.1965 ศูนย์นี้พบว่ามีสิทธิของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดจะต้องจัดให้มีคำแนะนำโดยปราศจากการแทรกแซงของศาล รวมถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารที่สามารถทำให้รู้ถึงปัญหาของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชน เมื่อผู้ที่ให้คำปรึกษาเข้ามาพบกับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด หรือเด็กและเยาวชนที่มีปัญหา เขาจะแนะนำเด็กและเยาวชน และถ้าจำเป็นจะให้พ่อแม่ ครู หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนให้ข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของเด็กและเยาวชน และสภาพแวดล้อม ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าเด็กและเยาวชนจำเป็นจะต้องได้รับการคุ้มครอง ผู้ให้คำปรึกษาก็จะต้องทำรายงานถึงตำรวจ หรือศาลครอบครัว ยิ่งไปกว่านั้นศูนย์นี้เมื่อมีความจำเป็นจะต้องสำรวจตรวจสอบเด็กและเยาวชนเพื่อหาแนวทางคุ้มครองปกป้องเด็กที่กระทำความผิด โดยพยายามหาแนวทางที่หลากหลายเพื่อจะหาแนวทางที่เหมาะสม

¹² Juvenile Justice : An International Survey Country Reports, *Ibid*, น. 62.

กล่าวโดยสรุปได้ว่าระบบกฎหมายและระบบการพิจารณาคดีอาญาเด็กและเยาวชนของศาลต่างประเทศ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศฝรั่งเศส ประเทศเยอรมนี และประเทศญี่ปุ่น เหล่านี้เป็นต้น มีวัตถุประสงค์เป็นไปในแนวทางเดียวกัน กล่าวคือ มุ่งเน้นในการบำบัดแก้ไขฟื้นฟู เด็กและเยาวชนให้ตรงกับสาเหตุในการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนของเด็กและเยาวชนแต่ละคนเป็นรายๆไป มากกว่ามุ่งเน้นลงโทษเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดให้เด็ดขาด ถึงแม้จะมีความแตกต่างของการกำหนดอายุ ลักษณะความผิดของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในการดำเนินคดีก็ตาม

